

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De eo quòd confessio, quae fit cum voluntate iterum peccandi, sit inutilis,
cap. 34

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

prodest aliquem peccata confiteri, retenta voluntate
peccandi?

CAPUT XXXIII.

CÆSARIUS.

MODICVM prodest, quia Deus non projicit *Confite* iniquitatem, nisi homo prius malam projicere *necessum* voluntatem: qua projecta, sequitur quod *riū esse* dicit propheta Michæas: Deponet omnes iniquitates *proposita* nostras, & projicet in profundum maris omnia pec-*emenda*-cata nostra. Iubemur enim per Prophetam Ezechielē, *tionis*. longè projicere iniquitates nostras, non iuxta nos *Mich. 7.* ponere, sicut illi faciunt, qui ante pascha peccata sua *Ezec. 18* per confessionem, ut eis videtur, deponunt, & mox post octauam resumunt: Longè, inquit, projicite iniquitates vestras. APOLLONIUS: Estne melius sic confiteri quam omnino tacere? CÆSARIUS: Melius, id est, ut ilius est cum voluntate iterum peccandi confiteri, quam tacere. APOLLONIUS: Quare? CÆSARIUS: Quia peccator in confessione a confessore per pœnam, quæ peccato debetur, terretur, admonetur, & instruitur; & sit non nunquam, ut tam verbis quam exemplis, ab illo edocetus, ad se reuertatur, & de sua peruersa voluntate cōteratur. Quod si confessor iustus est, & pro confitente orat, Deus aliquando illum pro meritis eius illuminat. Vides quātus sit fructus in confessione? APOLLONIUS: Video & gaudeo, atque de his exempla requiro. CÆSARIUS: Quod quis a confessore territus, peccandi voluntatem deserat, exemplum hoc te doceat.

CAPUT XXXV.

QVIDAM veniens ad cōfessionem, cuidam sacerdoti discreto confessus est illi peccata quædam *Per con-* criminalia: admonitus ab eo, ut peccata *confessariū* fessa desereret, deserta defleret, & de reliquo emenda-*prudentē* riū viueret, respondit: Confiteri possum, sed peccata *pœnitentia-* dimittere non possum. Sacerdos hoc audit, *res in-* tiam illi iniungere recusavit. Oblatus est ei ab illo *terdum* nūmus, quem quidem sacerdos recepit, sed in recedē-*converti-* tis terga eūdem cum clamore proiecit, dicens: Pecunia *Aet. 8.* quæ regum sit in perditionem. Ille verò, tam de verbo